

Sprawa C-386/08

Firma Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Finanzgericht Hamburg)

Układ stowarzyszeniowy WE–Izrael — Terytorialny zakres stosowania — Układ stowarzyszeniowy WE–OWP — Odmowa zastosowania preferencyjnego traktowania w przypadku produktów pochodzących z Zachodniego Brzegu, które zostało przyznane w przypadku produktów pochodzących z Izraela — Wątpliwości co do pochodzenia produktów — Upoważniony eksporter — Następcza weryfikacja deklaracji na fakturze przez organy celne kraju przywozu — Konwencja wiedeńska o prawie traktatów — Zasada względnej skuteczności traktatów

Opinia rzecznika generalnego Y. Bota przedstawiona w dniu 29 października
2009 r. I - 1292
Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 lutego 2010 r. I - 1319

Streszczenie wyroku

1. *Umowy międzynarodowe — Układ stowarzyszeniowy WE–Izrael — Preferencyjne traktowanie przyznane w przypadku produktów pochodzących z Izraela (układ stowarzyszeniowy WE–Izrael, art. 83; układ stowarzyszeniowy WE–OWP, protokół nr 3 art. 16 ust. 4)*

2. *Umowy międzynarodowe — Układ stowarzyszeniowy WE–Izrael — Preferencyjne traktowanie przyznane w przypadku produktów pochodzących z Izraela (układ stowarzyszeniowy WE–Izrael, protokół nr 4, art. 32 ust. 6, art. 39)*

1. Organy celne kraju przywozu mogą odmówić przyznania preferencyjnego traktowania określonego w Układzie eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a państwem Izrael z drugiej strony, gdy rozpatrywane towary pochodzą z Zachodniego Brzegu.

produktów pochodzących z Zachodniego Brzegu, oznaczałoby nałożenie palestyńskim organom celnym obowiązku niewykonywania swych kompetencji, które zostały im nadane na mocy wskazanych postanowień wspomnianego protokołu. Taka wykładnia, skutkująca powstaniem obowiązku podmiotu trzeciego bez jego zgody, byłaby niezgodna z wynikającą z ogólnego prawa międzynarodowego zasadą „pacta tertiis nec nocent nec prosunt”, skodyfikowaną w art. 34 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów.

W istocie art. 16 ust. 4 protokołu nr 3 załączonego do Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony, stanowi, że jedynie „organy celne Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy” są uprawnione do wydawania świadectwa przewozowego EUR.1, jeżeli dane produkty mogą być uważane za produkty pochodzące z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy. W związku z tym dokonywanie wykładni art. 83 układu stowarzyszeniowego WE–Izrael w ten sposób, że władze izraelskie miałyby kompetencje celne w zakresie

Ponadto organy celne kraju przywozu nie mogą zastosować zbiegu podstaw prawnych, pozostawiając bez odpowiedzi kwestię, który z układów wchodzących w grę ma zastosowanie w danym przypadku, a mianowicie układ stowarzyszeniowy WE–Izrael, czy też układ stowarzyszeniowy WE–OWP, i czy świadectwo pochodzenia powinno być zostać wydane przez władze izraelskie, czy też władze palestyńskie.

(por. pkt 50, 52, 58; pkt 1 sentencji)

2. W ramach procedury przewidzianej w art. 32 protokołu nr 4 załączonego do Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a państwem Izrael z drugiej strony organy celne kraju przywozu nie są związane przedstawionym świadectwem i odpowiedzią udzieloną przez organy celne kraju wywozu, jeżeli odpowiedź ta nie zawiera dostatecznych informacji w rozumieniu art. 32 ust. 6 tego protokołu, pozwalających na ustalenie rzeczywistego pochodzenia produktów.

Ponadto organy celne kraju przywozu nie mają obowiązku przedłożenia Komitetowi Współpracy Celnej, ustanowionemu na mocy art. 39 tego protokołu, sporu w przedmiocie wykładni terytorialnego zakresu stosowania wskazanego układu.

(por. pkt 73; pkt 2 sentencji)